

# A demokrácia és az egység nevében

Az államélet, a széles körű demokratikus gyakorlat, a dolgozó tömegek közéleti tevékenységének újabb fontos eseményére került sor: november 21-én az állampolgárok képviselőket választottak a helyi államhatalmi és államigazgatási szervekbe községi, városi és municípiumi szinten. Növelte az esemény jelentőségét az a tény, hogy a választásokat a párt országos konferenciája, valamint a köztársaság kikiáltásának 35. évfordulója előtt tartották meg. Mindezeket az eseményeket szoros ideológiai egységbe foglalja, szerves folyamattá egészíti az összes dolgozóknak az az erőfeszítése, hogy a pártkonferencia küszöbén, a pártprogram, a XII. kongresszus határozatainak szellemében, Nicolae Ceaușescu elvtárs személyes útmutatásainak megfelelően fokozott mértékben részt vegyenek a szocialista építés kitalálásának művében.

A választások előkészítése során A Szocialista Demokrácia és Egység Frontja felhívást intézett minden választójoggal rendelkező állampolgárhoz, az ország egész népéhez, hogy „Szavazzon jelöltjeire, juttassa kifejezésre ezúton is elhatározását, hogy szorosan felzárkózza a párt köré, Nicolae Ceaușescu elvtárs — a népünk alapvető érdekeit és törekvéseit kifejező ember — köré, munkálkodjék a haza szocialista fejlesztési programjának valóra váltásáért, a széles néptömegek életszínvonalának szüntelen emeléséért, a szabad, szuverén és független szocialista Románia még erőteljesebb kibontakozásáért a béke és a szabadság körülményei között!” Hazánkban az állampolgárok abban a tudatban járulnak az urnákhoz, hogy soraikból a legjobbakra, élen járó munkásokra, földművesekre, értelmiségiekre szavaznak, azokra, akik korra, nemre, nemzetiségre való különbség nélkül eddig is kiérdemelték dolgozó társaik tiszteletét, bizalmát, mert legjobb tudásuk szerint tevékenykedtek az előző választások óta eltelt időszakban folytatott iparosítási politika közismert eredményeiért, a gazdasági hatékonyság, a termékmínőség szakadatlan javításáért, a nemzeti vagyoni gyarapításáért. Tudják, hogy szavazatukkal ezeket az eredményeket erősítik, újabb lépést tesznek azon az úton, amelyen haladva „A román ipar jelenleg 50-szer annyit termel, mint 1938-ban, a dolgozó személyzet létszáma [...] több mint 5-szörösen, az egy lakosra jutó nemzeti jövedelem csaknem 11-szeresen növekedett”. A mezőgazdaság vonatkozásában ez a — szavazatukkal szentesített — út a széles kibontakozó agrárforradalom útja, az erős műszaki-anyagi alap megteremtéséé, a gépesítés és a kemizálás, a nagyszabású öntözési program megvalósításáé. Beszédes számok bizonyítják járhatóságát; csupán a mezőgazdasági termelés 3,5-szerese lett az 1950. esztendeinek.

Jelentékeny mértékben járultak hozzá a helyi államhatalmi szervek, a municípiumi, városi és községi néptanácsok a társadalmi fejlődéshez, a kulturális fel-emelkedéshez, ahhoz például, hogy „1981-ben 74,3 milliárd lejre emelkedtek az állami költségvetésből eszközölt szociális-kulturális kiadások”.

Felhívásában A Szocialista Demokrácia és Egység Frontja megfogalmazta azt a célkitűzést, amelyben a közigazgatási szervekre nagy szerep hárul: „következőt megvalósítani a jelenlegi ötéves terv beruházási programját”, és ennek egyik alapfeltétele az, hogy „az összes dolgozók mint a termelőeszközök tulajdonosai, termelők és munkájuk hasznélvezői cselekvően részt vegyenek a termelőegységek vezetésében”. A megválasztott községi, városi és municípiumi képviselők figyelmének ki kell terjednie arra is, hogy a szükségletek arányában kiszélesedjék a kisipari és kézműipari egységek hálózata, javuljanak a szolgáltatások, magasabb szintre emelkedjék a lakosság igényeinek kielégítése. „A néptanácsok, az összes képviselők elsőrendű és állandó célkitűzései közé tartozik a példás város- és községgazdálkodás, a településgazdálkodás, a lakosság jó ellátása mezőgazdasági élelmiszerekkel és iparcikkkel — az önellátás széles körű fejlesztése és határozott érvényesítése útján.”

A szocialista demokrácia intézményes kereteit teljes mértékben kiaknázva biztosítani kell és lehet minden állampolgár, a megyék, városok és községek lakosainak cselekvő részvételét a fejlesztési és rendezési program végrehajtásában mind a döntéshozatal, mind pedig a gyakorlat, az ügyintézés szintjén az összes gazdasági és szociális probléma megoldásában. A szocialista állam alkotmány szavatolta alapelve a széles körű demokratikus részvétel a közügyekben. A választási felhívás ezt az alapelvet hangsúlyozta, amikor emlékeztette a választókat, hogy élniük kell jogaikkal „a községi és városi államhatalmi szervek tevékenységének ellenőrzésében, támogatva a szerveket, hogy példásan ellássák hatáskörüket és teljesítsék feladataikat”.

A szocialista civilizáció a demokrácia magasabb rendű formája, a termelési és társadalmi viszonyok forradalmi megváltoztatásának, az életnek és a munkának, az emberi kapcsolatoknak az az új minősége, amelyben a legfejlettebb emberi öntudatból fakadó erkölcsi értékek határozzák meg a társadalom tagjainak együttműködését. Az a mandátum tehát, amellyel a dolgozók mint választó és választható állampolgárok felruházták képviselőiket, természetszerűen magában foglalja a pártfőtitkárnak az októberi plenárison elhangzott intelmét: „Minél felelősségteljesebb valakinek a munkája, annál inkább kötelessége állandóan vigyázni a törvények, a párt- és állami határozatok betartását!”

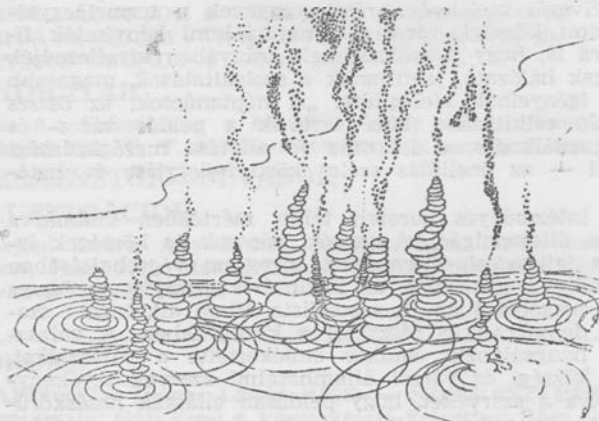
Az új minőség stratégiája elválaszthatatlan összefügg a szocialista demokrácia tökéletesítésével, mindig az adott, az elért fejlődési szakasz követelményeire igazodik, feltételezi a meghaladott szakasz fogyatékosságainak leküzdését, dinamikus folyamatként érvényesíti a szocialista demokrácia intézményes kereteinek funkcionalitását, szakadatlanul szembesíti az elveket a vezetés, szervezés és irányítás gyakorlatának módszereivel. Ez a demokrácia az öngazgatás és a reprezentativitás egységén alapszik, kizárja az elért eredmények abszolutizálását; jellemző vonása az állandó önmeghaladásra törekvés, mert olyan emberi viszonyokat tükröz, amelyek az eszményi méltányosság célképzetére irányulnak, tehát maguk is mindig tökéletesítendőek. Politikai-társadalmi hatékonyságát kiteljesítésének és elmélyítésének körülményei határozzák meg, előfeltétele pedig a dolgozóknak a közügyekben való tevékeny, közvetlen és minden megkülönböztetést kizáró módja és mértéke.

A tömegek kritikai, építő és alkotó hozzájárulása az ország gazdasági-társadalmi fejlesztéséhez, a párt XII. kongresszusán elfogadott programhoz kifejezésre jut abban is, hogy a dolgozók milliói, munkások, parasztok, értelmiségiek alkotják a demokratikus vezetés kimeríthetetlen tartalékát, közülük kerülnek ki azok a vezetésre termett, fejlett öntudattal és magas szakmai képzettséggel rendelkező káderek, akik problémaérzékenységük, felelőségérzetük érdemén tekintélyüket, képességeiket a közösségi érdek szolgálatában kamatoztatják. A néptanácsok illetékességének fokozottabb érvényesítése a községek, városok, municípiumok sokoldalú fejlesztésének megvalósításában a XII. kongresszus dokumentumai alapján kidolgozott tervek szerint arra int, hogy az öngazgatás egyik specifikus módja éppen a területi-közigazgatási egységek vonatkozásában jut kifejezésre. Mint a képviselői demokrácia szervei éppen a néptanácsok hivatottak a közvetlen demokrácia működőképességét a gyakorlatban bizonyítani. Ezt a gondolatot fejezi ki az a felhívás, amelyet az RKP Központi Bizottsága októberi plenáris ülésének plenumán a párt főtitkára az ország népéhez intézett:

„Használjuk fel a választási kampányt, a választásokat a néptanácsi tevékenység javítására, a különböző gazdálkodási-közművesítési problémák, az önellátási problémák jobb körülmények közötti megoldására, a néptanácsok és a dolgozók kapcsolatainak megerősítésére, hogy a néptömegek vállaljanak részt gazdasági-társadalmi fejlődésünk összes problémáinak megoldásából!”

Ez a felszólítás egyben a frissen megválasztott képviselők tennivalóit is meghatározza, munkatervüket, tevékenységük fő irányát jelöli ki.

**KORUNK**



Virgil Salvanu: Szándékok